

§ 11.

At nogen forløves fra Tjeneste ved Krigsmagten, bevirker, naar han dog ikke ganske udtræder af denne, ordentligviis ingen Forandring i Reglerne om, hvorvidt han hører under militært Værneting. Dog ophøre de udfrevne Værnepligtige, naar de saaledes forløves paa ubestemt Tid, at staae under militært Værneting. Dersom det imidlertid, naar de paa saadan Maade ere forløvede, opdages, at de, medens de endnu vare Tjenstgjørende, have forbrudt sig mod deres militære Pligter, skulle de derfor tiltales ved den militære Ret, hvorimod de for andre Forbrydelse, som ere begaaede, medens de vare til Tjeneste, men først senere opdages, tiltales og dømmes ved borgerlig Ret. Dernæst hører Sagen til militær Ret, naar de efterlade igjen at indfinde sig i Tjenesten til den ved Forløvelsen eller ved Indkaldelse bestemte Tid.

Naar de udfrevne Værnepligtige, medens de ere til Tjeneste, ikkun forløves fra denne paa en bestemt kort Tid, ophøre de ikke derved at være militært Værneting underkastede.

§ 12.

Ved Rømning bevirkes ingen Forandring i Værnetinget, og Rømningsmanden bliver derfor ogsaa for de af ham i Rømningstiden begaaede almindelige Forbrydelse at tiltale ved militær Ret, saafremt denne var hans Værneting med Hensyn til almindelige Forbrydelse, da han rømmede.

§ 13.

Er paa den Tid, en Værnepligtig møder og modtages til Tjeneste ved Krigsmagten, eller iøvrigt Nogen indtræder i denne, en Sag angaaende en Forbrydelse begyndt imod ham ved den borgerlige Jurisdiction, skal, hvad enten Ordre til Tiltale er udstedt af Dyrtigheden eller ikke, Sagen behandles og paaafjendes ved bemeldte Jurisdiction, under hvilken Dommen ogsaa fuldbyrdes.

Har Nogen gjort sig skyldig i en almindelig Forbrydelse, medens han horte under borgerlig Jurisdiction, men Sag angaaende samme først kommer i Gang, efter at han med Hensyn til slige Forbrydelse er kommen ind under militær Jurisdiction, skal Sagen undersøges og paaafjendes ved denne, hvis det ikke efter Om-

stændighederne findes hensigtsmæssigere, at Sagen overgives til den borgerlige Ret, hvilket i saa Fald indstilles til Afgjørelse af Marineministeriet, der navnlig ordentligviis bør overlade Sagen til den borgerlige Ret, naar det maa antages, at den begaaede Forbrydelse vil medføre en Straf, der har den Paagældendes Afgang fra Krigsmagten til Følge.

§ 14.

Hvis en under militær Jurisdiction hørende Person er paa den Tid, han affædiges, har udtjent eller skal forløves, under Tiltale ved samme for nogen Forbrydelse, bør Sagen tilendebringes og Dommen fuldbyrdes ved Krigsmagten.

Kan en ved Krigsmagten ansat Person ikke ved sin Afgang fra samme gjøre behørig Rigtighed for de Krigsmagten tilhørende Penge, Munderingsfager eller andre Gjenstande, som have været ham paa Embeds eller Bestillings Vegne anbetroede, eller som han iøvrigt staaer til Ansvar for, hører Sagen ligeledes under Krigsret.

Ellers skal en fra Krigsmagten affædiget Person for den af ham begaaede almindelige eller militære Forbrydelse, som først opdages, efter at han er affædiget, tiltales og dømmes ved borgerlig Ret, der har at paalægge ham en saadan Straf, som hjemles ved de borgerlige Love, dog bliver ved Bestemmelsen af sammes Størrelse, naar Forbrydelsen omhandles i de militære Love, at tage Hensyn til disses Forfrister.

§ 15.

Har Nogen begaaet en Forbrydelse, hvis Paatale hører under Krigsret, og en anden, hvis Paatale hører under borgerlig Ret, og den militære Befalingsmand, som har at foranstalte Rettergang i Sagen, formener, at begge Forbrydelse bør paaales under eet, har han derom at gjøre Indberetning til Marineministeriet. Paatale under eet af saadant Forbrydelse bør finde Sted, naar Marineministeriet, efter at have indhentet Betænkning over Sagen fra Generalauditøren, er enig dertil med Justitsministeriet, og bestemme disse Ministerier da tillige efter de forskjellige Forbrydelsers Størrelse og øvrige Omstændigheder,